

Meral Hocam

My Dear Teacher Meral

Selçuk Hünerli*

Öz

Prof. Dr. Meral Alpay'ın öğrencisi olan Prof. Dr. Selçuk Hünerli'nin yaşamının dönüm noktalarında ne denli önemli etkilerinin olduğunu anlatan bir anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: Meral Alpay; anı; İstanbul Üniversitesi.

Abstract

This letter is dedicated to Prof. Meral Alpay who had a crucial role at Prof. Dr. Selcuk Hunerli's professional and academic life.

Keywords: Meral Alpay, memoir; Istanbul University.

Hani bazı insanlar vardır, size dokunur. Dokunmak olumlu anlamdadır bu tümcede. Ama el vermek gibi değil, daha bilimsel bir durumdan söz ediyorum. İşte, Meral Hoca bana dokunan, üzerimde emeği çok olan insanlardan biridir. Daha birinci sınıfta Amfi 1'de -İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesini bilenler anımsarlar- o dipsiz sınıfta, bölümdeki ilk dersimizi ondan almıştık. Hiç kuşkusuz herkesin düşüncesi farklı olabilir ancak, ben onu ilk dersimizde ve ondan sonraki tüm derslerimizde hep hayranlıkla dinledim. İlk derste yaptığım birtakım ukalalıklarla adımları hemen öğrendi. Aslında, o ukalalıkları yaparken de asıl amacım buydu.

Meral Hoca benim karikatür sevdama bilirdi. Lisans zamanlarında çeşitli mizah dergilerini gezer karikatürlerimi oradaki usta çizerlerle paylaşır onların fikirlerini alırdım. Bazıları karikatürlerimi alır dergilerinin amatör ya da diğer sayfalarında yayınlar ve bunun için bana para verirdi. Hem karikatürüm yayınlandığı için hem de para kazandığım için havalara uçardım. Sadece *Gırgır* dergisi ile aynı binada bulunduğu için *Günaydın* gazetesinin arşivinde önce özel kütüphane stajımı yapmış ardından da geceleri çalışmaya başlamıştım. Hem harçlığımı çıkartıyor hem de karikatür konusunda kendimi geliştiriordum. Ama saat 18.00'de başlayan mesai çoğunlukla sabaha karşı 02.00'yi aşıyor ve benim dinlenmiş olarak derslere katılmamı olumsuz etkiliyordu.

Arada bu yaşadıklarımı randevu olarak ziyaretine gittiğim Meral Hocamla da paylaşıyordum. Meral Hoca benim başarılı bir öğrenci olduğumu düşünüyor, gazetede çalışmanın performansımı düşürmesinden endişeleniyordu. Bir de sanatçı olduğum için beynimin sağ lobuyla düşündüğümü, dolayısıyla benden bilim adamı ya da kütüphaneci olamayacağını söylüyordu. Modern eğitimin bilime inanan tüm insanları gibi görüşlerini bilimsel gerçeklerle örtüştürmeye gayret ediyordu. Ben de ne yalan söyleyeyim büyük bir üzüntü ve düş kırıklığıyla onu dinliyordum. O dönemdeki pek çok arkadaşım Hoca'nın bu görüşünü anlatıyor, her şeyi bir arada neden yapamayacağımı diye hayıflanıyordum.

* Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü.

E-posta: shunerli@gmail.com

Prof. Dr., Istanbul University, Hasan Ali Yucel Faculty of Education, Department of Computer Education and Instructional Technologies, Turkey.

Geliş Tarihi – Received: 13.12.2019

Kabul Tarihi – Accepted: 13.12.2019

Hoca benim kariyerimde de çok etkili olmuştur. Askerliğin ardından *Günaydın* gazetesi ile anlaşılmayınca boşta kaldım ve Karacan Yayınlarında çalışmaya başladım. Çok mutlu değildim orada da. Ciddi bir haksızlık yaşayınca bir ay sonra istifa ettim. Evliydim, ev geçindiriyordum ve işsizdim. Umutsuzca eve döndüm. Eşime olanları anlattım. Kara kara düşünmeye başladık. Aradan çok az zaman geçti ve telefon çalmaya başladı. Meral Hocaydı arayan. Gazeteciler Cemiyeti Basın Müzesini açıyordu ve bir kütüphaneciye ihtiyaçları vardı. Meral Hoca beni oraya yönlendirince hemen anlaşmayı yaptık ve ben hem basından kopmadım hem de kütüphanecilik mesleğine devam ettim.

Basın Müzesinde birkaç yıldır çalışıyordum. Tam anımsamıyorum ama 1990 yılıydı sanırım, Meral Hoca beni ziyarete geldi. Basın konularında yaşanan çeşitli değişikliklerden söz ettik. İletişim kavramı daha yeni yeni tartışılıyordu. Konu hakkında bilgilerimizi paylaştık. Hemen, aklıma hocanın iletişim konulu bir sunum yapması geldi. Meral Hoca beni kırmadı. Oldukça uzun bir hazırlanma döneminin ardından o yılki Kütüphane Haftasında Basın Müzesi Prof. Dr. Meral Alpay'ın yaptığı iletişim sunumuyla çok kalabalık bir konferansa ev sahipliği yaptı. Konferanstan çıkan dinleyicilerin kafası karışık olsa bile yeni fikirlerle doluydu. Ben de o gün akademik çalışmalara başlama kararı aldım.

İletişim alanı benim için biçilmiş kaftandı. Hocaya söz ettiğimde bana gene beyin loblarından bahsetti, yılmadım. Yüksek lisans sınavlarına hazırlandım. Başladıktan üç yıl sonra bitirdim. Hemen ardından doktora başladım. Bu sırada bir gazetede karikatürçülük yapabilme fırsatı yakaladım. Çok iyi para kazanmanın yanında yıllardır yapmak istediğim iş benim olmuştu. Mutluluktan uçuyordum. Hemen hocamla paylaştım. İşte ben sana söylemişim diye başlayan bir konuşmadan sonra benim de hevesimi kırmamak için onaylamış gibi göründü.

Aradan beş ay geçti. Art arda çalıştığım iki gazete de ayrı ayrı batınca ben gene işsiz kaldım. Bu sefer daha rahattım ama işsiz kalmak canımı sıkıyordu. 29 yaşındaydım ve ne yapacaktım. Evde bunları düşünürken benim işsiz kaldığımdan haberi olmayan Meral Hocam o sırada telefonla beni aradı. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik Kütüphanesi bir uzman kadrosu açmış. Benim bu kadroya başvurmamı çok istedi. Devlet memuriyetinin bana çok kazancı olacağından söz etti. Hocanın referans olması sayesinde orada uzman olarak çalışmaya başladım ve İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesinde ertelediğim doktora çalışmamı yeniden hayata geçirdim. Bu aralarda hocayla daha sık görüşme fırsatım oldu ve iletişim, kütüphanecilik, sanat ve bunların benimle ilgisi konusunda çok tartıştık.

2006 yılında uygulamalı iletişim alanında doçentliğimi aldıktan sonra ilk olarak Meral Hocamı aradım. Çok memnun olduğu sesinden ve konuşmasından anlaşılıyordu. İlk kez biri beni yanılttığı için çok memnun oldum dedi. Benimle gurur duyduğunu söyledi.

Hoca hakkında herkesin çeşitli görüşleri vardır kuşkusuz. Meral Hoca ile birlikte çalışmak çok zordu. Karakter olarak da zor bir insandı. Motivasyon için aşağılama tekniklerini de kullanırdı. Bu yüzden pek çok arkadaşımın Hoca ile ilgili düşünceleri benimle örtüşmeyebilir.

Meral Hoca benim her zaman çekindiğim ama yine de hayranlık duyduğum biri oldu. Eğitim anlayışıyla, daha sonra öğrencilerini takip etmesiyle ve onların kariyer planlamasına yönelik çalışmalarıyla hem işini hem de insanlık görevini hakkıyla yerine getiren biriydi hoca. Bana önerdiği işlerle, yaptığı ufak ama benim için önemli dokunuşlarla kariyer yaşamımda da ne kadar önemli olduğu ortada. Lisans sınıf arkadaşlarımla Meral Hocayı ziyaret etme kararı aldıktan kısa bir süre sonra ölüm haberini duyduktan sonra birlikte yaşadığımız anılar bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçti. Hala Meral Hocamı, bana ve Türk kütüphaneciliğine katkılarını düşünmediğim bir günüm bile geçmiyor.

Sevgili Meral Hocam, iyi ki yaşam boyu sizin öğrenciniz olmuşum ve sözünüze uymuşum. Huzur içinde yatın.